

Subject:

שיר פרידה לטיול ויאטנם קמבודיה שהוא בעצם קצת פרודיה: FW:

Subject: שיר פרידה לטיול ויאטנם קמבודיה שהוא בעצם קצת פרודיה

התקבצנו מכל קצות ארץ ישראל היפה והטובה
ויצאנו להרפתקאה בסקרנות ובאחוזה
ובמקום סבתא שסורגת בצמר ובמסרגות
העפלנו אל מקדשים מרובי מדרגות.
אז מה היה לנו שאל הגשש?
פגישה ראשונה מלווה בקצת חשש
צפון קר וגשום שחייב מעיל
דרום חם לח מחניק והביל.
בסייגון חזינו בתופעה פלאית
קטנוע שהוא בעצם משאית
חזינו בארמונות מפוארים וביופי משגע
ויצאנו לרחוב ונחשפנו לעוני משווע
ביקרנו בג'ונגל בעיר ובכפר
איך נזכור שם של כל מקום ואתר
מזל שיש לנו את מצקו בחור מסודר
שישלח כפי שהבטיח רשימה לאלתר.
השכמנו מאוד להעיר את השמש
מרום עומס כבר שכחנו את אמש
מפעל פנינים משי ועץ
ובכל מקום נשים לאין קץ
ומה עושה בינתיים הגבר?
מכין וויסקי עם קוברת לחיזוק האיבר.
היה לנו שוק ביום ובלילה
ומרק עוף עם נודלס שהגיע בפילה
השתמשנו בכלי תחבורה שונים ומשונים
מזל שלא תפסנו טרמפ עם תנינים.
עכביש מטוגן אל תאכלו אפילו בצחוק
ולכאב בטן תמרחו שמן ירוק.
את סיפורי הרמאיה אפשר לספר עד מניאנה
שיווה שקטי וברהמה זו חתיכת דרמה.
נחש כרוך על צוואר פעוטות - שיטה מקומית מקוממת לקיבוץ נדבות.
ולמה נתגעגע?
לאננס מתוק
לשדה אורז ירוק
ולמסג' רגליים עמוק.
לפירות הטרופיים שגודשים את הצלחת
ממלאים את הבטן בשמחה ובנחת
ואל תשאלו כמה משקל הוספנו לתחת.
היה לנו שישי נהדר עם קידוש
מה שבהחלט הוסיף לגיבוש.
המדריך שלנו, יוחנן, לא המטביל
את הקבוצה בנועם ובבטחה הוביל
התעקש בלב כולנו לגעת
הרבה והוסיף לנו חכמה ודעת
ואנו מכירים לו תודה גדולה
כי הוא אכן יחיד סגולה.
מצקו יקר, עשית מעל ומעבר

ועליך נאמר שאתה אחלה גבר.
ולקבוצה הנהדרת נגיד תודה ושלום
ונפרד עם טעם
לעוד פעם.

--
נורית בר דוד

--